

Adwent

*O przyjdź, Mądrości najwyższa, Panie nasz łaskawy,
Uporządkuj najdalsze i najbliższe sprawy:
Ścieżkę wiedzy przed nami odkrywaj,
Gdy z niej zejdziemy, z powrotem nas wzywaj.*

*O przyjdź, przyjdź Wschodzące Słońce,
Adwentem rozraduj serca gorejące,
Rozwiej czarne nocy obłoki,
Rozpędź śmierci straszliwe mroki.*

*O Przesławny, do narodów przybywaj,
Serca ludzkie do siebie porywaj,
Oddal wszystkie konflikty i zmartwienia,
Twym niebieskim pokojem niech się cieszy ziemia⁵⁵.*

MODLITWA ADWENTOWA

Adwent (łac. *adventus* – przyjście, przybycie) to czterotygodniowy okres przygotowań do Bożego Narodzenia rozpoczynający nowy rok liturgiczny. Pierwsze wzmianki o Adwencie pochodzą z Hiszpanii i Galii z końca IV wieku. Na początku miał charakter ascetyczno-pokutny i trwał na wzór Wielkiego Postu czterdzieści dni (od święta św. Marcina, obchodzonego 11 listopada, do Bożego Narodzenia). Zwyczaj czterotygodniowego Adwentu wywodzi

się z Rzymu (początek VI wieku), a rozpowszechnił się w całym katolickim świecie dzięki rzymskiej liturgii. Dziś, pomimo że Adwent jest czasem radosnego oczekiwania na przyjście Chrystusa, towarzyszy mu zubożenie akcentów liturgicznych, w tym również ozdób i muzyki. Pierwsza niedziela Adwentu przypada między 27 listopada a 3 grudnia.

Czas Adwentu został stworzony po to, aby człowiek mógł się przygotować na doświadczenie wielkiej Tajemnicy Wcielenia i powtórne przyjście Pana. Przez ten czas naszymi głównymi przewodnikami są prorok Izajasz, Jan Chrzciciel i Maryja. Izajasz przypomina nam, jak często podobni jesteśmy do ludu Bożego przeżywającego wygnanie, wyalienowanie, tęsknotę za powrotem do domu, do Boga. Adwent staje się dla nas czasem oczekiwania na Światło, które rozproszy wszelką ciemność naszego życia i sprawi, że na nowo odczujemy obecność Zbawiciela pośród nas.

Nasz drugi biblijny przewodnik adwentowy, Jan Chrzciciel, daje nam konkretne wskazówki: „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego!” (Łk 3, 4). Te kategoryczne słowa wzywają nas do przemiany naszego życia, do zastanowienia się nad sobą, swoją codziennością, priorytetami, tym jak realizujemy nasze powołanie, jakie wydajemy owoce? Czy są to owoce nawrócenia? Owoce dobroci, miłości, życzliwości, cierpliwości, sprawiedliwości, gotowości do wybaczenia? Czy potrafimy zatrzymać się i uczciwie odpowiedzieć na te pytania? Czy chcemy zrewidować swój sposób patrzenia na świat, wewnętrznie się odrodzić i skorzystać z szansy na to, aby rozbudzić w sobie na nowo Ducha miłości i w takiej postawie przyjąć nowo narodzonego Pana? Ten czas to dla nas nadzieja, pomoc, zachęta.

Być może czujemy się zbyt słabi, przygnieceni różnymi ciężarami, brak nam już sił i nadziei. Tu czeka, aby przyjść nam z pomocą, nasz trzeci adwentowy przewodnik – Maryja, która stale czuwa nad nami i dając nam przykład zawierzenia słowom Anioła, w jakże trudnej – po ludzku rzecz biorąc – sytuacji, zachęca nas, abyśmy pokornie starali się przyłgnąć do Boga

i wsłuchać się w Jego wolę. Całą swoją postawą jest dla nas potwierdzeniem słów i dowodem na to, że: „Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego” (Łk 1, 37). Jeśli nie powierzymy Mu wszystkich naszych najtrudniejszych spraw, nie poczynimy żadnych starań, by pojednać się z tymi, z którymi coś nas poróżniło, nie zbierzemy się na odwagę wyznania wszystkich swoich win, zaniedbań i niegodziwości, nie będziemy w stanie cieszyć się prawdziwą radością, gdy w wigilijną noc zajaśnieje gwiazda przypominająca przyjście Zbawiciela. Nie warto dłużej czekać, zwlekać. Tym bardziej że te święta są nie tylko pamiątką historycznego narodzenia Jezusa Chrystusa, ale również oczekiwaniem na drugie Jego przyjście na końcu czasów. A więc od naszej dzisiejszej czujności zależeć będzie, czy wtedy, gdy to nastąpi, zostaniemy przyjęci do chwały Królestwa Bożego. Mamy wyjść na spotkanie z Panem w to kolejne Boże Narodzenie, a wtedy gdy nadejdzie koniec czasów, wyjdziemy z zapalonymi lampami – lampami płonącymi obfitością naszych dobrych czynów. Czy jesteśmy gotowi?

Pomysły na wspólne świętowanie

- Postarajcie się jak najczęściej uczestniczyć w Roratach, specjalnej adwentowej Mszy świętej ku czci Matki Bożej. Roraty odprawiane są w parafiach albo wcześniej rano, albo po zmroku. Nazwa tej Mszy świętej pochodzi od pierwszych słów antyfony na wejście: „*Rorate caeli, desuper et nubes pluant justum*” (Spuśćcie rosę niebiosa i obłoki niech wyleją sprawiedliwego!; Iz 45, 8). Pamiętajcie o wzięciu z sobą lampionu, który możecie wcześniej przygotować sami lub kupić gotowy. Jest on jeszcze jednym sposobem podkreślenia adwentowej liturgii światła i jednocześnie nawiązuje do przypowieści Jezusa o roztropnych pannach, które oczekiwały na przybycie Oblubieńca z płonącymi lampami (Mt 25, 1-13).

- ☑ Wyjaśnijcie dzieciom, że w okresie Adwentu ustawia się w kościele specjalną, pięknie ozdobioną świecę (roratkę) symbolizującą Maryję. Podobną świecę możecie również przygotować w domu. Najbardziej odpowiednim momentem jest wigilia uroczystości Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny (przypadającej na dzień 8 grudnia), naszej nadziei, przewodniczki i Matki na drodze do zbawienia. Świeca adwentowa wyraża symboliczne słowa proroka Izajasza: „I wyrosnie różdżka z pnia Jessego, wypuści odrośl z jego korzeni” (Iz 11, 1). Świecę umieszczamy na świeczniku okrytym białą, delikatną tkaniną przewiązaną wstążką i stawiamy przed wizerunkiem Maryi. Okryty świecznik symbolizuje różdżkę z drzewa Jessego, Maryję, która wyda na świat Zbawiciela. Świeca symbolizuje Chrystusa, Światłość Świata, która rozproszy wszelki mrok i zgładzi wszelki grzech.
- ☑ W przeddzień rozpoczęcia Adwentu przygotujcie wieniec adwentowy. Jego zielone gałązki są symbolem nadziei na zbawienie człowieka, okrąg symbolizuje nieprzerwany bieg lat, a cztery czerwone świece (mogą być również fioletowe, jak szaty liturgiczne w tym okresie) przypominają o czterech tysiącletniach oczekiwania na przybycie Zbawiciela, które wspominane są w kolejne niedziele Adwentu. Płomień świecy symbolizuje nadejście Pana.
- ☑ W zaznaczaniu upływu adwentowych dni pomocny jest kalendarz adwentowy. Jest on popularny w wielu krajach na świecie i przybiera przeróżne formy. Unikajcie jednak kupowania kalendarzy z postaciami z bajek lub różnymi „mikołajkowymi” bohaterami, które w żaden sposób nie pomogą dzieciom w przeżywaniu adwentu. Najlepiej będzie wspólnie z dziećmi wykonać taki kalendarz albo przygotować kalendarz-niespodziankę. W okienkach można wówczas umieścić ilustracje scen biblijnych, cytaty, zadania do wykonania lub przydatne drobiazgi, słodycze, małe zabawki. Niespodzianki można zapakować w pudełka, koperty, woreczki lub włożyć

do gotowych łańcuchów ze specjalnymi kieszonkami w różnych świątecznych kształtach. Pomysłów jest mnóstwo.

- ☑ Czas Adwentu, podobnie jak czas Wielkiego Postu, sprzyja zachęcaniu zwłaszcza młodszych dzieci do czynienia dobrych uczynków. To czas przemiany i przygotowania serc na przyjście Pana. Podobnie jak przed Wielkanocą zbierały ziarenka owsa, aby zasadzić trawkę dla Pana Jezusa, tak teraz mogą zbierać sianko do Jego żłóbka. Dzieci muszą wiedzieć, że im więcej będzie siana, tym wygodniej będzie Dzieciątku. W Wigilię w żłóbku z siankiem umieszczamy figurkę Dzieciątka Jezus.
- ☑ Adwent jest również czasem przygotowywania upominków. Wzajemne obdarowywanie się prezentami w Wigilię Bożego Narodzenia jest wyrazem naszej radości z narodzin Pana Jezusa. Starajmy się jak najlepiej dokonać wyboru bożonarodzeniowych podarunków, pamiętając, że ich duchowa wartość jest cenniejsza od materialnej i że są one symbolem największego daru, jaki nam został dany: Syna Bożego. Ta niepojęta hojność Boga sprawia, że i my pragniemy wzajemnie się obdarowywać. Dobrze jest również pielęgnować w rodzinie własne rytuały wręczania prezentów i nie zapominać o tych, którzy nie mają nadziei na otrzymanie czegokolwiek – przede wszystkim ubogich, samotnych, cierpiących i smutnych.
- ☑ Przygotowując różne świąteczne dekoracje, pamiętajcie o znaczeniu aniołów. Anioł, z greckiego *angelos*, znaczy posłaniec. Posłańcy Boży przekazują ludziom wiadomości od Boga. Archanioł Gabriel przyniósł Maryi wiadomość o tym, że urodzi Syna Bożego, anioły ogłosiły wieść o Jego narodzinach, Józef za radą anioła, który ukazał mu się we śnie, udał się z Maryją do Egiptu, aby chronić nowo narodzonego Jezusa przed Herodem. Bez względu na wyobrażenia o ich wyglądzie najważniejsza jest świadomość ich rzeczywistej obecności w naszym życiu oraz fakt, że reprezentują Królestwo Boże i przekazują ludziom ważne rady i wskazówki.

- ☑ Szopka bożonarodzeniowa wcale nie musi czekać na zbudowanie aż do Wigilii. Może być przygotowywana przez cały Adwent, ułatwiając dzieciom jego zrozumienie. Zachęćmy wszystkich członków rodziny do zaangażowania się w powstanie szopki i wykorzystania swoich talentów. Unikajmy kupowania tandetnych figurek, które nie wpływają dobrze na kształtowanie poczucia estetyki u dzieci. Pozwólmy im rozwijać własne umiejętności i rozpalajmy w nich entuzjazm na wzór tego, jaki kierował św. Franciszkiem, gdy rozpowszechniał pierwszą szopkę. Nie zapomnijcie o umieszczeniu w waszej wielkiego proroka Adwentu, Izajasza, następnie Jana Chrzciciela, który zachęca nas do pokuty i przemiany życia w tym okresie, jak również innych ważnych postaci – św. Anny, św. Symeona, św. Młodzianków. W pierwszym tygodniu Adwentu możecie przygotować krajobraz oraz stajenkę. W drugim tygodniu dodajcie rośliny, w trzecim spróbujcie ożywić krajobraz zwierzętami, w czwartym natomiast możecie stopniowo umieszczać poszczególne figury. Część wspomnianych wcześniej postaci należy umieszczać w szopce wtedy, gdy słyszymy o nich w czytaniach biblijnych.
- ☑ Adwent jest również znakomitym czasem na przyjrzenie się gwiazdom. W grudniu otacza nas ich bardzo wiele. Różnego rodzaju gwiazdy stanowią ozdoby naszych domów i towarzyszą kolędnikom, a Gwiazda Betlejemska, będąca symbolem drogowskazu, oświeca szopkę. Z pewnością dzieciom spodobałby się pomysł wieczornego podziwiania gwiazd poza miastem. Może znacie jakieś ciekawe opowieści o gwiazdach? Wieczorny spacer może również pomóc wam wyobrazić sobie podróż Maryi i Józefa w nieznaną stronę do Betlejem. Wsłuchajcie się w dźwięki nocy. Pomyślcie o bezgranicznym zaufaniu, jakie musieli mieć do Boga.
- ☑ Postarajcie się jak najlepiej zaplanować ten gorączkowy przedświąteczny czas, aby nikt nie był zbyt obciążony. Zorganizujcie naradę rodzinną, podczas której ustalicie wszystkie

